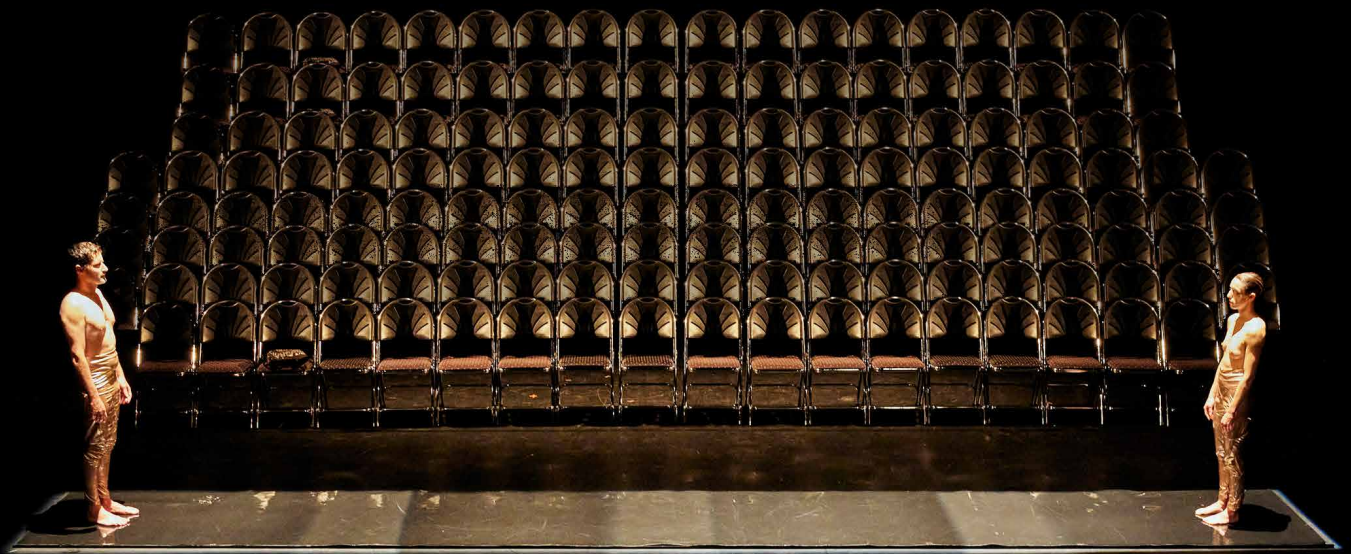

MASHA
CIA. PALIMSESTA
producciomasha@gmail.com
|||www.palimsesta.com|||

Repetim.
Repetim.
Repetim.
Repetim.
Repetim.
Qüestionem.
Observem.
Ens observem.
Ens transformem.
Ens obstinem.
Coexistim. Sobrevivim.

CIRC PERFORMATIU: 50 MIN, ESPECTACLE BI-FRONTAL, PER TOTS ELS PÚBLICS

IDEA I INTERPRETACIÓ : ANDREA RODRÍGUEZ DE LIÉBANA I SERGIO GONZALEZ

ACOMPANYAMENT DRAMATÚRGIC: MARISSA PAITUVÍ

Recorregut per una humanitat desnaturalitzada

Masha és una experiència escènica des del circ que es presenta en un **espai on observar-nos, reflexionar i coexistir**. Una peça en forma de laboratori creatiu on **investigar-nos col·lectivament** i posar tota l'atenció sobre alguns aspectes concrets de les relacions humanes en el món contemporani.

Aquesta premissa la proposem des d'un dispositiu escènic: un linòleum d'un metre d'ample per vuit metres de llarg cobert amb oli corporal, sobre el que desenvolupem un repertori de moviments i desplaçaments.

Masha és un pacte amb el cos **compromès**. Un concepte basat en la repetició, durant un **temps llarg** i fins a l'**esgotament**, d'unes accions físiques en un **medi hostil**. Utilitzem aquesta fórmula per entregar relats comuns que oscil·len entre el riure i la incomoditat. Busquem que els/les receptors de la peça pivotin entre aquestes dues sensacions i puguin reconèixer el seu

Masha, una intersecció d'eixos

Circ performatiu, entre adaptació i resistència

Ens hem acostat a un **circ performatiu**, en el que la presència es manifesta a través d'unes pautes de moviments i adquireixen significat a partir de la repetició. L'execució d'aquestes durant un temps sostingut provoca que els **cossos** canviïn. El sentit es genera paulatinament, instal·lant-se en els nostres cossos, que **resisteixen** sobre el linòleum cobert d'oli corporal. La traducció immediata és de límit de l'equilibri, de **no deixar-se anar** i caure malgrat l'entorn advers.

La superfície **lliscosa** ens permet canviar l'escala de valor del virtuosisme circense, ja que estem en un medi que no permet fer **proeses**. Amb aquest dispositiu limitem voluntàriament el nostre rang de moviment, podem avançar però des de la **cura** i la màxima cooperació.

Dimensió relacional

Masha reflexiona i subratlla temes col·lectius actuals. La **por de caure** i quedar enrere, o l'obligació de romandre i **encaixar**. Com ens relacionem, com interpretem els senyals, com **s'ajusten els relats propis amb els dels altres**, com actuen sobre nosaltres el consens, les institucions, les estructures de poder i de com aquests afecten els nostres cossos.

Per tal de traspassar aquestes intencions i parlar amb un màxim de cossos, ha calgut **sostreure** de qualsevol emoció a les **presències** en escena. Ni estats d'ànim ni reaccions. Veiem dues persones, que inicialment ens semblen distanciades de tot i de nosaltres. Però la curiositat per saber quina serà la següent estratègia per desplaçar-se s'acumula. Iniciem llavors un joc de comparacions entre els dos cossos que mostren diversos **graus d'eficàcia**. Diferents graus de lleugeresa, de **força, potència, resistència**. Aquestes diferències s'associen a la intenció de **comunicar-se**, a temàtiques de gènere, **relacions** de parella, fins i tot relacions laborals i finalment relacions abstractes de **poder**.

Aquesta progressió condueix a un fort sentiment d'identificació. Dos cossos i un terra que rellisca ens permeten veure al ralenti com unes accions molt senzilles, com per exemple apropar-se a algú, fer-se veure, reclamar atenció, fer-se present per l'altre, importar, desplaçar un cos o canviar-lo de lloc, presenten grans problemes per ser aconplides, en termes d'**esforç** i sobretot de **temps**.

Masha posa èmfasi en aquests dos factors per portar-nos amb més nitidesa a qüestionar les nostres **relacions amb el món**. La lectura s'inicia a partir del què fan i no amb quina finalitat ho fan. Això ens posa com a receptores en una situació d'auto-judici estètic - Què estic fent? Què ens fem? Què ens fan? Es tracta d'una posada en mirall, d'un espai obert al diàleg a l'**autoanàlisi col·lectiva** del nostre rol dins de la societat.

Gènere

Som una dona i un home en escena i això comporta una sèrie de lectures de gènere. En les diverses obertures del procés durant les residències d'investigació, hem intentat esbrinar en quins moments els nostres **cossos** han estat llegits de forma neutra, sense implicació de gènere, i en quins altres aquesta lectura ha estat present. Ens presentem amb els torsos **descoberts**, però només el tors femení és llegit com a nu. Això afecta el to de l'acció que s'interpreta.

Per aquesta raó a l'hora de manipular-nos, tenim molt en compte les posicions dels cossos per no crear relacions abusives en escena, i treballem amb les diferències de força i potència associades als pesos per tal d'**evitar desviacions** sobre el contingut de la peça.

Desplegament dramatúrgic

Cossos anònims, sostrets de personalitat i d'ànim en un dispositiu **escènic mirall**. No hi ha espai per la intuïció durant la presentació de la peça, tot ha estat pactat i necessàriament calculat. Tampoc hi ha voluntat d'exhibir emotivitat. La direcció de la comunicació i les clàusules escèniques estan canviades. És un exercici de **traducció invers**. La lectura es genera explicitant cossos i no tant traduint qui son, o quin és l'arc dramàtic de les persones en escena. La tasca d'endreçar i llegir els signes es produeix amb el **reflex dels cossos** que observem.

Una de les fites de Masha és descriure'ns dins d'una **realitat que ens desconcerta**. A partir de moviments coneguts, que formen part del consens però que tot i així estan compromesos, es fa un treball de similitud amb aspectes universals que poden ser acollits per molts graus de complicitat.

L'**obstinació** per sobreviure, en un entorn o a l'interior d'un dispositiu hostil, que sovint ens fa comportar-nos d'unes maneres amb les que no ens identifiquem. La **contradicció** d'una humanitat que no transcendeix sinó que s'aplica en l'error i el regenera. Com ens adaptem i ens establím en les **limitacions** de manera rutinària i de quina manera, repetint aquestes **inèrcies**, ens convertim paradoxalment en exemples de bona conducta.

L'ÀNIMA DE MASHA

Palimsesta va néixer a finals de 2021, i és el seu primer projecte artístic. La companyia es centra en la complexitat de l'acumulació de capes i realitats que conformen el que som. Com cadascú viu una realitat basada en la seva experiència i la possibilitat que moltes realitats coexisteixin. Parla de diferència, coexistent sense conflictes.

Andrea Rodríguez de Liébana

Arquitecta d'idees i de cossos

Andrea és investigadora artística, professora i arquitecta. Després dels seus estudis d'Arquitectura, i amb coneixements d'ex-gimnasta, va decidir graduar-se a l'escola de circ Rogelio Rivel. Va estudiar posteriorment Developing and artistic research project a UNIARTS, Estocolm, investigant-hi el procés de re-habitació de les ciutats a partir de les arts. El seu primer projecte artístic va ser el solo L'espai que envolta el meu cos (2021), on treballa la relació amb els espais públic-privats des d'un doble enfocament, l'element del circ i l'anàlisi urbà. Ha treballat a diverses escoles com a professora i a l'IMPUIQV Paisatge Urbà, Ajuntament de Barcelona com a arquitecta.

Sergi González

Artista de circ i formador

Després de formar-se com a treballador social, va estudiar circ contemporani a Londres al Centre Nacional of Contemporary Circus Arts. Ha treballat amb companyies com Atempo Circ, La Clandestina, Joan Català i Los Galindos, abans de crear amb Sílvia Capell la seva companyia En Diciembre. La primera creació d'aquella companyia, Purpusii, es va poder veure en molts festivals, entre d'altres Tàrrrega i Village du Cirque. Col·labora als últims anys a diversos projectes educatius amb La Central de Circ, com Caixa d'Eines (instituts Barri Besòs i Bernat Metge), Pla de Barris i també en el programa Creadors en Residència, amb alumnes de l'institut Joan Fuster.

Marissa Paituví

Mediadora cultural i investigadora en antropologia artística.

Marissa és llicenciada en Antropologia Social i Cultural, diplomada en Educació Social per la UNED i especialitzada en mediació cultural i recerca d'art. Forma part del Grup de Recerca en Antropologia i Pràctiques Artístiques de la UB; ha impartit classes a la UAB i ha publicat diversos llibres col·lectius sobre processos de creació de comunitats i desinstitucionalització a partir de pràctiques artístiques. És cofundadora de l'associació OMBRA: art, pensament i gènere, i membre del col·lectiu artístic 2QU4RTS, on desenvolupa processos de recerca i creació amb metodologies feministes i experimentals. Va crear i coordinar l'àrea de mediació de La Central del Circ durant quatre anys.

També ens acompanyen en aquesta aventura:

Kil Fema - producció, **Sarah Jeneway** - disseny i tècnica de llums, **Ángel Faraldo** - disseny i difusió de so, **Lisa Ivarsson** - disseny de vestuari.

Agraïments: **Chiara Marchese, Elena Zanzu, Johnny Torres, Mila Rodríguez, Nini Gorzerino.**

Fotografia: Clara Pedrol, Marta Garcia Cardellach i Rokas Snarskis - Suport audiovisual: 2QU4RTS.

CONTACTE

Mail: producciomasha@gmail.com

Telf: +34 660661472 (Andrea)

+34 689716493 (Sergio)

IG: @palimsesta.cia

FB: facebook/palimsesta

[Trailer](#)

Amb el suport de:

